

Det Konservative Folkeparti hilser det naturligvis altid velkommen, når der åbnes op for, at stive, bureaukratiske regler lempes eller afskaffes. Derfor kan vi også støtte dette lovforslag. Alligevel synes jeg, at der er grund til at understrege, at hvis man tror, at det at lempe lidt på udlejnings- og anvisningsreglerne skaffer os af med ghetto-problemerne, så er man meget naiv. Det hjælper kun meget, meget lidt.

Hvis man virkelig ønsker at komme ghetto-problemerne til livs, så skal man udstyre kommunerne med langt mere vidtgående midler. Så skal kommunerne have adgang til direkte at kunne nægte en indvandrerfamilie et lejemål i et bestemt boligområde eller i en bestemt opgang. Det er barskt, men det er formentlig det eneste, der virkelig ville kunne løse problemerne.

Regeringens filosofi synes at være, at blot vi får gjort op med de stive udlejnings- og anvisningsregler, så bliver den almennyttige boligsektor attraktiv for de såkaldte ressourcestærke, og når de ressourcestærke strømmer til den almennyttige boligsektor, så skal problemerne nok forsvinde. Regeringens tanker om at gøre den almennyttige boligsektor attraktiv for de nævnte ressourcestærke må siges at være præget af naivitet.

Tror regeringen virkelig på, at de såkaldte ressourcestærke overhovedet kan lokkes til at bo i den almennyttige boligsektor? Hvorfor skulle de dog bosætte sig i de mest problemfyldte boligområder, hvis de for stort set den samme udgift kan bosætte sig langt væk fra problemerne? Jeg tvivler ærlig talt meget på, at regeringens intentioner kan gennemføres i den virkelige verden.

Men summa summarum, de fleste af elementerne i lovforslaget er uproblematisk. Indførelse af forsøg med at lempe udlejnings- og anvisningsreglerne hjælper næppe i de boligområder, hvor der er størst behov for hjælp, men det er da et lille skridt i den rigtige retning, og det skader i hvert fald ikke. Det Konservative Folkeparti kan derfor støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Til fru Seeberg vil jeg gerne sige, at en af grundene til, at det kan være svært at trække ressourcestærke personer til, kunne jo være, at huslejen er ude af trit med huslejeudviklingen i ejerboligsektoren, men det glæder mig da, hvis jeg kan tage det her som et udtryk for, at også De Konservative er optaget af huslejeudviklin-

gen i den almennyttige sektor. Det er jo ikke det, vi har hørt mest om fra De Konservatives side i de forløbne uger, hvor man alene har beskæftiget sig med at få boligudgifterne bragt ned for ejerboligsektoren.

Men mit ærinde her er sådan set kun at stille et spørgsmål til fru Gitte Seeberg, der sagde, at hvis det her virkelig skulle batte noget, så skulle kommunerne have mulighed for at sortere beboerne eller ansøgerne efter nationalitet. Jeg vil gerne spørge, om det er De Konservatives opfattelse, at man skulle indføre sådanne regler imod internationale konventioner.

Villy Søvnald (SF):

Der er kommet en god tradition fra boligministeren her mellem mortensaften og juleaften, nemlig at fremlægge de forslag, man kunne kalde alt godt fra Boligministeriet siden sidst.

Det er også et forslag af den type, vi nu behandler. Der er et tungt område i det, nemlig de øgede muligheder for at gennemføre forsøg med udlejnings- og anvisningsret med henblik på at få afprøvet det, der hedder alternative modeller. Selv om der i bemærkningerne anføres:

»Ordningen skal i den praktiske anvendelse naturligvis overholde både internationale aftaler og konventioner om racediskrimination og menneskerettigheder, som Danmark har ratificeret, og nationale regler om forbud mod forskelsbehandling på grund af race«, så antyder citatet jo, hvad det er for et minefelt, vi er på vej ind i. Men jeg vil godt advare imod i for høj grad kun at gøre det her til en debat om fremmede. Det er efter min opfattelse i lige så høj grad en diskussion om danskere, der ikke er de mest eftertragtede som naboer. Man går galt i byen i den her debat, hvis man gør det her til en stor indvandrerpolitisk debat.

Selv om boligministeren vil påse, at hvert enkelt forsøg er i overensstemmelse med gældende regler på området, er vi ikke helt trygge i SF. Dels rejser det diskussionen om bemyndigelseslovenes omfang, og dels tror vi, at det i praksis kan blive umådelig svært at undgå netop de virkninger, der tales om i bemærkningerne. Vi vil derfor ikke kunne stemme for den del af lovforslaget i dens nuværende udformning. Det betyder, at vi frem imod vedtagelsen vil være optaget af at få langt større klarhed og præcision lige præcis på det her område.

Jeg vil så i øvrigt godt knytte et par generelle kommentarer til debatten indtil nu. Jeg var også